

Ch.3: Mishnah 1-7 – Laws of Bor (pit/obstacles/hidden dangers)

Ch.3:8- 5:4 Laws of Shor (Oxen) – mainly goring

Ch. 5 Mishnah 5-7 – Bor

Ch.6 Mishnah 1-3 – Sheep – mainly שן ורגל eating and treading (foot and mouth!)

Ch.6 Mishnah 4-8 – Fire (Esh)

TOPIC 1 – STATUS OF DAMAGES and HAZARDS in RESHUT HARABIM / PUBLIC DOMAIN

CHAPTER	משנה מסכת בבא קמא פרק ג
<p>1. If a man left a jug in the public domain and another came and stumbled over it and broke it, he is exempt. And if he was injured by it, the owner of the jug is liable for his injury. If a man's jug broke in the public domain, and another slipped on the water, or was hurt by the potsherds, he is liable. Rabbi Judah says: "If he [broke the jug] with intention, he is liable, But if he broke it without intention he is not liable."</p>	<p>משנה א [*] המניח את הכד ברשות הרבים ובא אחר ונתקל בה ושברה פטור ואם הוזק בה בעל החבית חייב בנזקו נשברה כדו ברשות הרבים והוחלק אחד במים או שלקה בחרסיה חייב רבי יהודה אומר במתכוין חייב באינו מתכוין פטור:</p>
<p>2. If a man poured out water in the public domain, and another was injured thereby, he is liable for his injury. 2. If a man hid thorns or glass [in the public domain] or made his fence out of thorns, or if his fence fell into the public domain and others were thereby injured, he is obligated for their injury.</p>	<p>משנה ב [*] השופך מים ברשות הרבים והוזק בהן אחר חייב בנזקו המצניע את הקוץ ואת הזכוכית והגודר את גדרו בקוצים וגדר שנפל לרשות הרבים והוזקו בהן אחרים חייב בנזקו:</p>
<p>3. If a man put out his chopped straw and stubble into the public domain to make them into fertilizer, and another was injured thereby, he is liable for his injury, and whoever comes first may take possession of them. Rabban Shimon ben Gamaliel says: "Whoever leaves things that are disruptive in the public domain, and these cause damage, must make restitution, and whoever comes first may take possession of them. If a man turned over a piece of cattle dung in the public domain and another was injured thereby, he is liable for injury.</p>	<p>משנה ג [*] המוציא את תבנו ואת קשו לרשות הרבים לזבלים והוזק בהן אחר חייב בנזקו וכל הקודם בהן זכה רבן שמעון בן גמליאל אומר כל המקלקלין ברשות הרבים והזיקו חייבין לשלם וכל הקודם בהן זכה ההופך את הגלל ברשות הרבים והוזק בהן אחר חייב בנזקו:</p>
<p>4. Two pot-sellers were walking one behind the other and the first stumbled and fell, and the second fell on the first, the first one is liable for the injury caused to the second.</p>	<p>משנה ד [*] שני קדרין שהיו מהלכין זה אחר זה ונתקל הראשון ונפל ונתקל השני בראשון הראשון חייב בנזקי שני:</p>
<p>5. This one comes carrying his jar and another one comes carrying his beam: this one's jar is broken by that one's beam, [The owner of the beam] is exempt, since this one has the right to walk along and this one has the right to walk along. If the owner of the beam came first and the owner of the jar came after, and the jar was broken by the beam, the owner of the beam is exempt. If the owner of the beam stopped [walking suddenly], he is liable. If [the owner of the beam had said] "Stop" to the owner of the jar, he is exempt. If the owner of the jar came first and owner of the beam came after, and the jar was broken by the beam, [the owner of the beam] is liable. If the owner of the jar stopped [walking suddenly], he is exempt. If [the owner of the jar had said] "Stop" to the owner of the beam, he is liable.</p>	<p>משנה ה [*] זה בא בחביתו וזה בא בקורתו נשברה כדו של זה בקורתו של זה פטור שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך היה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון נשברה חבית בקורה פטור בעל הקורה ואם עמד בעל הקורה חייב ואם אמר לבעל החבית עמוד פטור היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון נשברה חבית בקורה חייב ואם עמד בעל חבית פטור ואם אמר לבעל קורה עמוד חייב וכן זה בא בנרו וזה בפשתנו:</p>

<p>6. [If] two were walking along in the public domain, the one running and the other walking, or both running and they injured one another, neither is liable.</p> <p>7. [If] a man was splitting wood in the private domain and injured anyone in the public domain, or if he was in the public domain and injured anyone in the private domain, or if he was in a private domain and injured anyone in another private domain, he is liable.</p>	<p>משנה ו [*] שנים שהיו מהלכין ברשות הרבים אחד רץ ואחד מהלך או שהיו שניהם רצים והזיקו זה את זה שניהם פטורין:</p> <p>משנה ז [*] המבקע ברשות היחיד והזיק ברשות הרבים ברשות הרבים והזיק ברשות היחיד ברשות היחיד והזיק ברשות היחיד אחר חייב:</p>
---	--

Tosefta Bava Kamma ch.2

<p>Stones/rocks may be removed by way of the public domain, according to R. Yehoshua</p> <p>Rabbi Akivah says: Just as one has no permit to damage [the public domain] similarly one is prohibited from destoning a field.</p> <p>If one removes stones, one must dispose of them in the sea, a river or a quarry...</p> <p>One who removes stones must take them from the middle and place them on the sides. If another comes by and is injured by them, the one who removed the stones is liable, even though they said that this is like one who removes stones from before animals and places them before people...</p> <p>If one removes stones by taking them from one's field and putting them in the public domain, and another comes and is injured by them, the one who removed them is liable, even though they said that this is like one who removes stones from that which is not one's [property] to that which is one's [property].</p> <p>A certain person was destoning his field and emptying them in the public domain.</p> <p>A pious man was pursuing him and said to him, "Why do you remove stones from that which is not yours to that which is yours?"</p> <p>He laughed at him.</p> <p>Time passed, and that man found he had to sell his field, and he was walking in that place and tripped. He then said: "How well did that man say to me, 'Look, you are removing stones from that which is not yours to that which is yours!'"</p>	<p>מסקלין דרך רשות הרבים דברי רבי יהושע ר' עקיבה אומר כשם שאין לו רשות לקלקל כך לא יסקל אם סקל יוציא לים או לנהר או למקומות הטרשים</p> <p>והמסקל נוטל אבן מן האמצע ונותן לצדדים ואם בא אחר והוזק בהן ה"ז חייב</p> <p>אע"פ שאמרו הרי הוא כמסקל מלפני בהמה ונותן לפני אדם מלפני הרואים ונותן לפני הסומין שדרך בהמה להלך באמצע ובני אדם מצדדין דרך הרואין להלך באמצע והסומין מן הצדדים המסקל נוטל מתוך שדהו ונותן לרה"ר ובא אחר והוזק בהן הרי זה חייב</p> <p>אע"פ שאמרו הרי הוא כמסקל מתוך שאינו שלו ונותן לתוך שלו מעשה באחד שהיה מסקל מתוך שדהו ונותן לרשות הרבים היה חסיד אחד רודפו אמר לו מפני מה אתה מסקל מתוך שאינו שלך ונותן לתוך שלך שחק עליו לאחר זמן נצטרך אותו האיש ומכר את שדהו והיה מהלך באותו מקום ונתקל אמר לא לחנם אמר לי אותו חסיד הרי את מסקל מתוך שאינו שלך ונותן לתוך שלך.</p>
--	---

Mishnah Bava Metzia 10:5

<p>One who takes manure out to the public domain, in order for it to be transported to fertilize a field, he who takes it out from his property takes it out, and immediately, he who takes it to fertilize the field takes it to fertilize the field. They must relocate the manure immediately without allowing it to sit around in the public domain. Similarly, one may not soak clay in the public domain before it is kneaded, and one may not mold bricks in the public domain since</p>	<p>המוציא זבל לרשות הרבים, המוציא מוציא והמזבל מזבל אין שורין טיט ברשות הרבים, ואין לובנים לבנים.</p>
---	--

this takes a long time and inhibits use of the public domain by others. **But one may knead clay in the public domain**, as this process does not take long, **but not bricks. One who builds** a structure, keeping the building materials **in the public domain**, he **who brings** the stones **brings** them, **and** immediately, he **who builds** the structure **builds** with them, and may not leave them there. **And** if the stones **cause damage** before he had a chance to build them into the structure, **he must pay for what he damaged. Rabban Shimon ben Gamliel says: One may even prepare his work thirty days beforehand;** he may keep the building materials in the public domain for that duration.

אָבֵל גּוֹבְלִין טֵיט בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים, אָבֵל לֹא לִבְנִים. הַבּוֹנֵה בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים, הַמְבִיא אֲבָנִים מִבַּיִת וְהַבּוֹנֵה בּוֹנֵה. וְאִם הִזִּיק, מְשַׁלֵּם מֵה שֶׁהִזִּיק. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִף מִתְקַן הוּא אֶת מְלֻכְתּוֹ לִפְנֵי שְׁלֹשִׁים יוֹם

TOPIC 2 – Hamotzi MeCHAVEIRO ALAV Ha-RAAYAH – or “PROOVE IT!”

3:11 If an ox was pursuing another ox and [the latter ox] was injured: this one claims “Your ox caused the injury, and this one claims “No, it was injured by a rock.” **on the one who wishes to exact compensation lies the burden of proof.**

If two oxen were pursuing a third ox: this one claims “Your ox caused the injury”, and this one claims “Your ox caused the injury”, they are both exempt. However, if they were both owned by one man, they are both obligated. If one was big and was small: the [owner] of injured [ox] says that “The large one caused the injury”, and the [owner] of the injuring [ox] says, “The small one caused the injury”, [or] if one was a harmless ox and one was an attested danger (muad) the [owner] of the injured ox says, “The [ox which is an] attested danger caused the injury, and the owner of the injuring ox says, “The [ox which is] harmless caused the injury”, **on the one who wishes to exact compensation lies the burden of proof.**

If two oxen were injured, one big and one small, and two oxen caused the injury, one big and one small: [the owner] of the injured oxen says, “The big ox injured the big ox and small ox injured the small ox,” and the [owner] of the injuring oxen says, “The small ox injured the big ox and the big ox injured the small ox”; [or] if one was harmless and one was an attested danger: the [owner] of the injured oxen says, “The [ox which is an] attested danger injured the big ox, and the harmless [ox] injured the small ox”, the owner of injuring oxen says, “No rather the harmless [ox] injured the large ox and the [ox which is an] attested danger injured the small ox”, **on the one who wishes to exact compensation lies the burden of proof.**

פרק ג משנה 11 - שׁוֹר שֶׁהִזִּיק רוֹדֵף אֶחָד שׁוֹר אַחֵר, וְהִזִּיק, זֶה אוֹמֵר שׁוֹרְךָ הִזִּיק, וְזֶה אוֹמֵר לֹא כִי, אֲלֵא בְסַלַע לָקָה, הַמוֹצִיא מִחֲבֵרוֹ עָלָיו הַרְאָיָה.

הֵיוּ שְׁנַיִם רוֹדְפִים אֶחָד אֶחָד, זֶה אוֹמֵר שׁוֹרְךָ הִזִּיק, וְזֶה אוֹמֵר שׁוֹרְךָ הִזִּיק, שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִין. אִם הֵיוּ שְׁנֵיהֶם שֶׁל אִישׁ אֶחָד, שְׁנֵיהֶם חַיְבִין. הֵיךְ אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, הַבֶּזֶק אוֹמֵר גָּדוֹל הִזִּיק, וְהַמְזִיק אוֹמֵר לֹא כִי, אֲלֵא קָטָן הִזִּיק. אֶחָד תָּם וְאֶחָד מוּעֵד, הַבֶּזֶק אוֹמֵר, מוּעֵד הִזִּיק, וְהַמְזִיק אוֹמֵר לֹא כִי, אֲלֵא תָם הִזִּיק, הַמוֹצִיא מִחֲבֵרוֹ עָלָיו הַרְאָיָה.

הֵיוּ הַבְּזוּקִין שְׁנַיִם, אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, וְהַמְזִיקִים שְׁנַיִם, אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, הַבֶּזֶק אוֹמֵר, גָּדוֹל הִזִּיק אֶת הַגָּדוֹל וְקָטָן אֶת הַקָּטָן, וְהַמְזִיק אוֹמֵר לֹא כִי, אֲלֵא קָטָן אֶת הַגָּדוֹל וְגָדוֹל אֶת הַקָּטָן. אֶחָד תָּם וְאֶחָד מוּעֵד, הַבֶּזֶק אוֹמֵר, מוּעֵד הִזִּיק אֶת הַגָּדוֹל וְתָם אֶת הַקָּטָן, וְהַמְזִיק אוֹמֵר לֹא כִי, אֲלֵא תָם אֶת הַגָּדוֹל וּמוּעֵד אֶת הַקָּטָן, הַמוֹצִיא מִחֲבֵרוֹ עָלָיו הַרְאָיָה:

TOPIC 3 – Hidden Treasures, מיניה בדרכה ליה קים, HOME CONTENTS and HANNUKAH

6:5 If a man set fire to a stack and in it there were utensils and these caught fire: Rabbi Judah says: “He must make restitution for what was therein.” But the Sages say: “He need only pay for a stack of wheat or

הַמְדְּלִיק אֶת הַגְּדִישׁ, וְהָיוּ בּוֹ כְּלִים וְדִלְקוּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יְשַׁלֵּם מֵה שֶׁבְּתוֹכוֹ. וְחַכְמַיִם אוֹמְרִים, אֵינוֹ מְשַׁלֵּם אֲלֵא גְדִישׁ שֶׁל חֲטִין אוֹ

<p>barley.” If a kid was fastened to it [to the stack] and a slave stood near by, and they were burnt with it, he is liable. If there was a slave fastened to it [to the stack] and a kid stood near by and they were burnt with it, he is not liable. The Sages agree with Rabbi Judah that if a man set fire to a large building, he must make restitution for everything therein; for such is the custom among men to leave [their goods] in their houses.</p>	<p>שֶׁל שְׁעָרִים. הִיָּה גְדִי כְפוּת לוֹ וְעֶבֶד סְמוּךְ לוֹ וְנִשְׂרַף עִמּוֹ, חַיֵּב. עֶבֶד כְּפוּת לוֹ וְגְדִי סְמוּךְ לוֹ וְנִשְׂרַף עִמּוֹ, פְּטוּר. וּמוֹדִים חֻקִּים לְרַבִּי יְהוּדָה בְּמִדְּלִיק אֶת הַבַּיְרָה, שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם כָּל מֵה שֶׁבְּתוֹכָהּ, שֶׁכֵּן דְרָךְ בְּנֵי אָדָם לְהַנִּיחַ בְּבֵתֵיהֶם:</p>
<p>6:6 If a spark flew out from under the hammer and caused damage, he is liable. If a camel laden with flax passed by in the public domain and its load of flax entered into a shop and caught fire, the owner of the camel is liable. But if the shopkeeper left his light outside, the shopkeeper is liable. Rabbi Judah says: “If it was a Hannukah light, he is not liable.”</p>	<p>גַּךְ שֶׁיֵּצֵא מִתַּחַת הַפְּטִישׁ וְהִזִּיק, חַיֵּב. גַּמֵּל שֶׁהָיָה טְעוּן פְּשֵׁתוֹ וְעָבַר בְּרֶשֶׁת הַרְבִּים, וְנִכְנַס פְּשֵׁתוֹ לְתוֹךְ הַחֲנוּת, וְדָלְקוּ בְּנֵרוֹ שֶׁל חֲנוּנֵי וְהִדְלִיק אֶת הַבַּיְרָה, בְּעַל הַגַּמֵּל חַיֵּב. הַנִּיחַ חֲנוּנֵי נֵרוֹ מִבְּחוּץ, הַחֲנוּנֵי חַיֵּב. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, בְּנֵר חֲנֻכָּה פְּטוּר:</p>